

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 435/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 126/21 од 16.11.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 34/23 од 10.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 126/21 од 16.11.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 34/23 од 10.03.2023. године у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 126/21 од 16.11.2022. године, окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ, с тим да је окривљена ВВ оглашена кривом због извршења тог кривичног дела у продуженом трајању у вези члана 61. КЗ, за која су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 3 месеца и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учине нова кривична дела.

Истом пресудом приватни тужилац ЂЂ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП.

Наведеном пресудом обавезани су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД да на основу члана 264. став 1. ЗКП накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно одредбама члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 34/23 од 10.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, адвоката Михаила Зечевића, па је пресуда Основног суда у Трстенику К 126/21 од 16.11.2022. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, адвокат Михаило Зечевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8), 9) и 11) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да у приватној кривичној тужби која је Основном суду у Трстенику поднета дана 31.12.2021. године, нису наведена битна обележја кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ везана за појам кривице, а да је након протеча рока од 3 месеца – дана 09.05.2022. године, приватна тужиља поднела приватну кривичну тужбу против истих окривљених, за исто кривично дело, у који чињенични опис је унела појам кривице из члана 22. КЗ, па будући да је кривично дело учињено у другој половини октобра месеца 2021. године, протекло је рок од 3 месеца од дана сазнања за кривично дело и учиниоца, због чега се сходно члану 65. ЗКП, по наведеној приватној кривичној тужби није могло поступати, а кривични поступак против окривљених, је требало обуставити, услед застарелости кривичног гоњења.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту повреду кривичног закона са истоветним образложењем, одбрана окривљених указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 3 став 4 образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему

прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, наводима да је приватном кривичном тужбом окривљеном АА стављено на терет извршење продуженог кривичног дела изношење личних и породичних прилика и у чињеничном опису описане су две радње извршења овог кривичног дела, док је у пресуди описана само једна радња извршења овог кривичног дела, а друга радња је од стране суда изостављена, а да овлашћени тужилац није одустао од оптужбе за ову другу радњу, па је с обзиром да тужилац није одустао од кривичног гоњења за једну наведену радњу суд морао да за ту радњу окривљеног ослободи од оптужбе и на тај начин у потпуности реши предмет оптужбе.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, а ставом 2. истог члана да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама у потпуности је решен предмет оптужбе. У конкретном случају је правноснажним пресудама одлучено о свим тачкама оптужбе, па је правилан закључак првостепеног и другостепеног суда да радње окривљеног АА испуњавају сва законска обележја кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ и да се не ради о продуженом кривичном делу, јер није доказано да је извршио одређене радње које су улазиле у састав продуженог кривичног дела, које је било окривљеном стављено на терет приватном тужбом и да нема основа за посебно одлучивање о тим радњама. Ово стога што суд, у смислу члана 420. став 2. ЗКП, није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела уколико остаје у границама чињеничног основа из оптужбе, а посебно имајући у виду да наведена измена у конкретном случају, није извршена на штету окривљеног, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Надаље, бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је суд учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 439. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је у изреци пресуде изменио објекат радње кривичног дела, тако што је из чињеничног описа тачке 1. избрисао речи из приватне кривичне тужбе „на питање свих присутних ко је та женска особа из ...“, иако су у оптужном акту те речи биле наведене, а овлашћени тужилац то није изменио.

У радњама описаним у изреци првостепене пресуде стичу се сви битни елементи кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, а наведеном изменом чињеничног описа радње извршења кривичног дела из приватне тужбе, по налажењу Врховног суда, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног. Таквим поступањем, суд је само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру оптужног акта, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног АА, јер постоји истоветност чињеничног описа радње извршења, као и начина извршења кривичног дела, посебно што правна квалификација радње због које је окривљени оглашен кривим није тежа од оне која је наведена у приватној тужби.

У конкретној ситуацији ради се о истом догађају, а правноснажне пресуде садрже чињенични опис извршења кривичног дела којим није извршено додавање више криминалних активности, нити веће криминалне воље окривљеном АА, чиме би се отежао његов положај у погледу правне квалификације дела или кривичне санкције, већ је суд у свему поступао у складу са законом, у смислу одредбе члана 420. став 2. ЗКП. Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у коме се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљених у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), због којих подношење захтева окривљеном преко браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено, па је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у којима је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић